

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

เพศนับเป็นมิติหนึ่งของมนุษยชาติและเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมวลมนุษย์มาช้านาน นับตั้งแต่ มนุษย์คนแรกอุบัติในโลกใบนี้แล้ว ธรรมชาติได้สร้างให้มวลสรรพสัตว์น้อยใหญ่เกิดมาเป็นเพศผู้และ เพศเมีย ทั้งสองเพศก็อยู่ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางสรีระของร่างกายภายใต้การควบคุมของ ฮอร์โมนเพศชายและฮอร์โมนเพศหญิง และเกิดความต้องการตามธรรมชาติในอันที่จะจรร โลงเผ่าพันธุ์ ต่อไป (พันธุศักดิ์ สุกระฤกษ์, 2546 : 116) ทั้งก่อให้เกิดช่วงวัยต่าง ๆ ของมนุษย์ และมีการ เปลี่ยนแปลงของแต่ละช่วงวัยที่แตกต่างกันไป

ช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุดของมนุษย์คือ วัยรุ่น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ สำคัญและนับว่าเป็นช่วงที่สำคัญที่สุดของชีวิต และยังเป็นวัยที่มีค่ายิ่งของประเทศ เพราะเป็นกลุ่ม ประชากรที่เริ่มมีบทบาทภาระหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ วัฒนธรรม วัยรุ่นถูกเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น วัยวิกฤตกาล วัยพายุแค้น วัยเสริมสร้าง วัยแห่ง การเปลี่ยนแปลง วัยที่มีความคิดอิสระ วัยถนอมสร้อย เพราะเป็นวัยที่มีอารมณ์อ่อนไหว เปลี่ยนแปลง ง่าย คือชื่อที่เรียกวัยรุ่น โดยเฉพาะเมื่อได้รับสิ่งที่ไม่เป็นไปดั่งที่คิดที่ต้องการ หรือถูกดักเตือน สั่งสอน พฤติกรรมที่แสดงออกจะคัดค้านต่อต้าน ไม่ยอมรับและพร้อมที่จะแตกหัก (วัฒนา เต่าทอง, 2543 : 8-9) ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในประเทศที่พัฒนาแล้วหรือประเทศกำลังพัฒนาได้ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว พร้อมๆ กับความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ทั้งในด้านความคิดและการ กระทำ ดังจะเห็นได้จากการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์แต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างจาก วัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมาในสมัยก่อน โดยเฉพาะพฤติกรรมทาง เพศ มนุษย์ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของตะวันตกมากขึ้น มนุษย์มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ก้าวตัดสินใจมากขึ้น จึงส่งผลให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเพศมากที่สุด ระบบต่าง ๆ ภายใน ร่างกายมีการเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ มีการสร้างฮอร์โมนเพิ่มขึ้น อันส่งผลให้มีการเจริญของ อวัยวะสืบพันธุ์ให้มีความสามารถในการเจริญพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงทาง โครงสร้างและสรีระ ขณะเดียวกันก็มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และจิตใจควบคู่กันไป (สุชาติ โสมประยูร และสุพรรณ

ธีรเวชเจริญชัย, 2548 : 113) ฮอร์โมนเพศที่ร่างกายสร้างออกมานั้น มีผลต่อร่างกายและจิตใจเป็นอันมาก แต่ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุด คือ ทำให้เกิดความอยาก رؤ้อยากเห็น และสนใจเพศตรงข้าม เกิดความรู้สึกทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์

(กอบกาญจน์ มัทธโนและคณะ, 2543 : 7) ธรรมชาติของวัยทำให้เกิดความต้องการในการมีเพศสัมพันธ์ ทั้งนี้เหตุผลมาจากแรงกดดันจากเพื่อน คนรัก สังคม อยากรู้อยากเห็น ต้องการต่อต้านขนบธรรมเนียมประเพณี ทำให้เกิดความรู้สึกที่ติดต่อการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นการแสดงความรักและตอบสนองต่อความต้องการความรัก โดยให้เหตุผลว่าไม่เป็นไรเลยเพราะอย่างไรสักวันหนึ่งก็ต้องมีเพศสัมพันธ์อยู่ดี (Webside Pregnancy Resource Center, 2001 อ้างถึงในประทุม เป็นสุวรรณ , 2545 : 15)

ผลการสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของคูเร็กซ์โพล ปี 2541 ได้ข้อมูลที่น่าสนใจว่า ความรู้เรื่องเพศรวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นทั้งชายและหญิงนั้น ได้จากเพื่อนร้อยละ 29 หนังสือร้อยละ 17 รุ่นนร้อยละ 17 และได้จากการเรียนในสถานศึกษาร้อยละ 12 ส่วนความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ได้จากบิดามารดานั้น ได้จากการดาร์ร้อยละ 10 บิดาร้อยละ 3 ที่เหลือจากแหล่งอื่น ๆ รวมกัน (พันธ์ศักดิ์ สุกระถุกย์, 2542 : 27) ปัจจุบันเช็ทซ์ถูกมองเป็นเรื่องธรรมดาในหมู่วัยรุ่น การเล่าสู่กันฟังเรื่องเช็ทซ์ก็ถือเป็นเรื่องปกติ บางครั้งจะนอนในห้องเดียวกันหลาย ๆ คน คู่ที่เป็นแฟนกันก็จะมีเช็ทซ์ในห้องนั้นเลย หรือแม้แต่การนัดมีเช็ทซ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต เช่น โปรแกรมเพิร์ช 98 ห้องนักศึกษาสาวขายบริการ ห้องเกย์เชียงใหม่ ห้องเช็ทซ์ หรือใช้บริการผ่านทางโทรศัพท์ประเภท 1900 ที่ให้บริการเช็ทซ์ออนไลน์ แหล่งข้อมูลทางการวิจัยได้รายงานว่ เด็กไทยเริ่มมีเช็ทซ์กันเร็วขึ้น โดยทำการศึกษาในเด็กอายุ 15 ปี จำนวน 100 คน พบว่ เด็กชาย 10 คน และเด็กหญิง 4 คน เริ่มมีเช็ทซ์ครั้งแรกกันแล้ว แม้ว่าประเพณีและวัฒนธรรมในสังคมไทยจะติงรอบไม่ให้ผู้หญิงพูดเรื่องเพศ ผู้หญิงเองก็ไม่กล้าและอายที่จะพูดหรือต่อรองให้ผู้ชายใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ สังคมก็ยังให้ความสำคัญของการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่าการคุมกำเนิด จากการวิจัยทางสาธารณสุขพบว่า ตามหน้าสถาบันการศึกษาเกือบทุกแห่ง มีเด็กชื้อยาคุมฉุกเฉินมากกว่าการชื้อถุงยางอนามัย จากการสำรวจนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังจะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาพบว่า นักเรียน 50.35 เปอร์เซ็นต์มีเพื่อนหญิงที่เคยเสียตัวในวัยเรียน (แสงสุรีย์ ทัศนพูนชัย, 2545 : 139 - 140) จากการสำรวจในปี 2549 พบว่ วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุประมาณ 17 ปี หรือเร็วกว่านั้น และ 40 % มีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวยทั้งชายและหญิง โดยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ใช้ถุงยางอนามัยเพียง 30 % ซึ่งสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เนื่องจากเยาวชนเข้าถึงสื่อช่วยได้ง่ายขึ้น วัยรุ่น 1 ใน 3 ดูเว็บไซต์โป๊ อีก 2 ใน 3 ดูวิดีโอ/วีซีดีโป๊ วัยรุ่นชายดูมากถึง 72 % (หนูน “สามมี” ใช้ “ถุงยาง” กับ “ภรรยา” ก่อนมีเช็ทซ์, 17 กรกฎาคม 2550)

ทีมนักวิจัยของกระทรวงสาธารณสุข ภายใต้ชื่อคณะทำงานศึกษาภาวะโรค นำโดย ทพ. ดร.กนิษฐา บุญธรรมเจริญ ได้ทำการวิจัย พบว่า ปัจจัยเสี่ยงทางสุขภาพของคนไทยอันดับแรก ปี 2547 คือ การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 10.1 (ทักษพล ธรรมรังสี, 2550: 58) ซึ่งปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย สามารถนำไปสู่การเกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น การเกิดโรคติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง เป็นต้น นพ.มงคล ณ สงขลา รวบรวม สาธารณสุข (แนะใจ "ยึดอก พกถุง" ป้องกันเอดส์, 2550 : 11) กล่าวว่า ขณะนี้สังคมไทยเผชิญปัญหาวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วทำให้เกิดปัญหาเอดส์ ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง ทั้งนี้จากการสำรวจของสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค ตั้งแต่ ก.ย.2547-มิ.ย.2550 พบว่า ผู้ป่วยโรคเอดส์ ประมาณ 50% อยู่ในกลุ่มอายุ 25-34 ปี และในกลุ่มเยาวชนอายุ 15-19 ปี เพศหญิงป่วยเป็นโรคเอดส์ มากกว่าเพศชาย 2 เท่า และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างน่าเป็นห่วง เนื่องจาก ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน การสอนเรื่องเพศศึกษาไม่ครอบคลุมในทุกแห่ง และพ่อแม่ไม่กล้าพูดคุยเรื่องเพศกับลูก ส่วนปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่นนั้น จากการรายงานในปี 1993 พบว่า วัยรุ่นร้อยละ 85 ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยร้อยละ 20 ตั้งครรภ์ในเดือนแรกของการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 50 ตั้งครรภ์ในช่วง 6 เดือนแรก ถึงแม้วัยรุ่นบางคนแต่งงานแล้วก็ตาม ส่วนใหญ่จะถูกฝ่ายชายทิ้งไปขณะตั้งครรภ์ วัยรุ่นร้อยละ 75 วัยรุ่นอายุ 15 - 19 ปี ไม่ได้แต่งงานในช่วงเวลาที่ตั้งครรถ์นั้น ได้รับการแก้ปัญหา ส่วนการเกิดโรคติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์นั้น จากรายงานประจำปีพบว่า 1 ใน 4 ของผู้ติดเชื้อ 12 ล้านคนเป็นวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะเป็นโรคติดเชื้อ โรคหนองในเป็นหนึ่งในโรคที่พบมากที่สุด ในปี 1992 พบว่าผู้หญิงอายุ 15 - 19 ปี ติดโรคนี้นมากที่สุด ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเจ็บปวด เรื้อรัง เป็นหมัน ท้องนอกมดลูกและตายได้ อัตราสูงสุดของผู้ติดเชื้ออย่างรุนแรงจนต้องนำส่งโรงพยาบาลเป็นผู้หญิงอายุ 15 - 19 ปี (Webside Pregnancy Resource Center, 2001 อ้างถึงในประทุม เป็นสุวรรณ, 2545 : 15) แม้ว่าภาวะระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ยังคงระบอบกันอยู่อย่างกว้างขวาง แต่มีเพียงร้อยละ 50 หรือครึ่งหนึ่งเท่านั้นที่ห่วงใยกังวลในการติดโรค ส่วนที่เหลืออีกครึ่งหนึ่งยังคงไม่สนใจ และมีพฤติกรรมทางเพศในรูปแบบเสี่ยง ๆ เหมือนเดิม (พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์, 2544 : 7) และปัญหาการทำแท้ง จากสรุปผลการสำรวจสถานการณ์การทำแท้งในประเทศไทย ปี 2542 พบว่า ในกลุ่มที่ทำแท้งร้อยละ 46.8 มีอายุ 24 ปีและต่ำกว่า และร้อยละ 30.0 เป็นวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี (สุวรรณ วรคามิน และนางลักขณ์ บุญไทย, 2544 : 5)

อมรวิษฐ์ นาคทรพรพ ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เปิดเผยว่า จากผลการสำรวจปัญหาเยาวชนไทยยุควัตตนิยม ในการประชุมระดมความคิดเรื่องปัญหาเยาวชนในสถานศึกษา เปิดเผยว่า แนวโน้มวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์และมาทำคลอดสูงขึ้น ซึ่งเด็กวัยรุ่นระดับมัธยม-อุดมศึกษา

ยอมรับว่ามีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจาก 16% เป็น 19% และมีวัยรุ่นต่ำกว่า 19 ปี มาทำคลอดเพิ่มขึ้น จาก 52,000 คน เป็น 71,000 คน ขณะเดียวกัน มีอัตราเด็กอายุ 18 ปีและต่ำกว่า ถูกละเมิดทางเพศเพิ่มขึ้น จาก 6.42 เป็น 31.32 คนต่อแสนประชากร ในกลุ่มอายุหรือเฉลี่ย 5,300 คนต่อปี หรือวันละ 15 คน (นำ อนาคตสังคมไทย ถูกข่มขืนวันละ 15 คน ฆ่าตัวตาย 2 คนต่อวัน. 10 กรกฎาคม 2550)

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์นั้น (psychosexuality) เป็นสิ่งที่สลับซับซ้อน เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมาย ทั้งเป็นผลจากสารเคมีในสมองหรือฮอร์โมนในร่างกาย การอบรมเลี้ยงดู หรือเลียนแบบ การเรียนรู้หรือประสบการณ์ ความสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือสังคม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ยึดถือ ทำให้คนเราเกิดการนึกคิดและรับรู้ในความเป็นเพศชายหรือเพศหญิง หรือเอกลักษณ์ทางเพศ (gender identity) และมีการแสดงเอกลักษณ์ทางเพศปรากฏสู่ภายนอก หรือบทบาททางเพศ (gender role) ตลอดจนมีความพึงพอใจทางเพศต่อเพศใดเพศหนึ่งกับเพศตรงข้าม (heterosexual) เพศเดียวกัน (homosexual) หรือทั้งสองเพศ (bisexual) (นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ, 2546 : 120) การเรียนรู้ถึงพฤติกรรมทางเพศของคนเราจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี ปลอดภัยจากความรักและกามารมณ์ที่ไม่เหมาะสม (พันธ์ศักดิ์ ศุกระฤกษ์, 2545 : 20)

จากการสำรวจข้อมูลการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน/การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของผู้มารับบริการที่ศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น โรงพยาบาลยะลา ปีงบประมาณ 2551 มีจำนวนทั้งหมด 191 ราย ปีงบประมาณ 2552 พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 352 ราย และปีงบประมาณ 2553 พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 360 ราย ข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน/การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์มีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มีนักศึกษาที่อยู่กลุ่มวัยรุ่นที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน/การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถเป็นข้อมูลในการดูแล ป้องกัน และแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่อาจจะเกิดขึ้นต่อไป

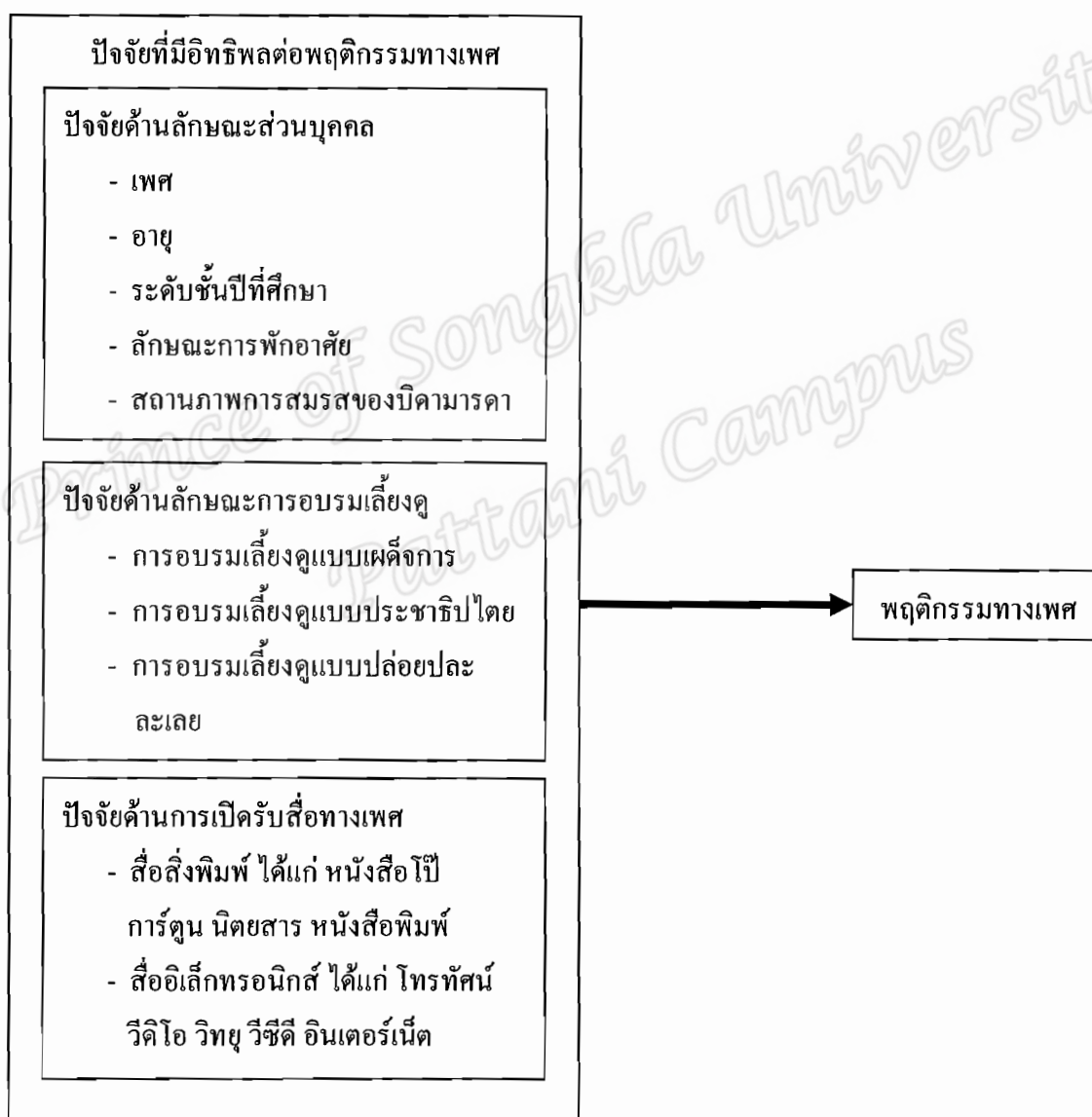
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศกับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู และด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ความสำคัญและประโยชน์

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. เป็นแนวทางสำหรับ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ปกครอง ในการป้องกันปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

ตัวแปรอิสระ

1. ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปีที่ศึกษา ลักษณะการพักอาศัย สถานภาพการสมรสของบิดามารดา
2. ปัจจัยด้านลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย
3. ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือโป๊ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์ ภาพยนตร์ วิดีโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ได้แก่ การประพฤติกฎปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออก ของนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ หมายถึง สิ่งที่มีส่งผลต่อการประพฤติปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องทางเพศของนักศึกษา
 2. ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา ได้แก่
 - 2.1 อายุ หมายถึง อายุเต็มปีบริบูรณ์นับถึงวันที่ทำการเก็บข้อมูล
 - 2.2 เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษา ซึ่งแบ่งเป็น 2 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง
 - 2.3 ระดับชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในขณะที่เก็บข้อมูล ซึ่งมีตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4
 - 2.4 ลักษณะการพักอาศัย หมายถึง การพักอาศัยของนักศึกษา ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น พักกับบิดามารดา พักกับบิดาหรือมารดา พักอยู่บ้านเพื่อน พักบ้านญาติ พักหอพัก พักบ้านเช่า เป็นต้น
 - 2.5 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานะทางการแต่งงานของบิดาและมารดา ขณะที่ตอบแบบสอบถาม
 3. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู หมายถึง ลักษณะการให้ความรัก ความเอาใจใส่ และการเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง เช่น แบบเผด็จการ แบบประชาธิปไตย แบบปล่อยปละละเลย เป็นต้น
 - 3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักศึกษารู้สึกว่าตนเองถูกปฏิเสธไม่ให้ทำอะไรได้ตามใจปรารถนา หรือถูกคอยควบคุมไม่ให้ได้รับความสะดวกในการกระทำที่ตนต้องการ
 - 3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักศึกษารู้สึกว่าตนเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีความอดทน ไม่ตามใจและไม่เข้มงวด กวดขันจนเกินไป ในการยอมรับนับถือความสามารถและความคิดเห็น และให้ความร่วมมือตามโอกาสอันเหมาะสม
 - 3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่นักศึกษารู้สึกว่า เด็กถูกเกลียดชัง หรือถูกปล่อยให้ทำอะไร ๆ ได้ตามใจชอบ โดยไม่ได้รับความเอาใจใส่ หรือการแนะนำช่วยเหลือจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเท่าที่ควร
4. ปัจจัยด้านการเปิดรับสื่อทางเพศ หมายถึง การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศ ได้แก่
 - 4.1 สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง การได้อ่าน ได้เห็น เนื้อหาเกี่ยวกับทางเพศจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ ใป้ การ์ตูน นิตยสาร หนังสือพิมพ์ เป็นต้น

4.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การได้อ่าน ได้เห็น ได้ยิน ได้ฟัง เนื้อหาเกี่ยวกับทางเพศ จากสื่อประเภทอิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ วิดีโอ วีซีดี อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

5. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ภาคปกติ ในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4

6. พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา หมายถึง การประพฤติปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออกทางเพศของนักศึกษา ได้แก่

6.1 การคบเพื่อนต่างเพศ หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนต่างเพศ เช่น การพูดคุย การไปมาหาสู่ การวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น

6.2 การจับมือถือแขน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยการสัมผัสหรือจับต้องแขนหรือคล้องแขนกับเพศตรงข้าม

6.3 การโอบกอด หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยการสัมผัสโอบกอดกับเพศตรงข้าม

6.4 การหอมจูบ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยใช้ปากหรือจมูกสัมผัสกับร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งของเพศตรงข้าม

6.5 การมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางเพศโดยการร่วมประเวณีกับเพศตรงข้าม